

Kedves szereset barátom!

Az isten adjon meg azon örömeért, a melyet nem
 csak a „Toldi Szerelme” elűldésével szerex-
 tél. Péld, sajátkezű nevirasóddal, emlékül
 bírnom a gyönyörű példányt, mindig emelő és
 vigasztaló lesz veám, bármédig élnek is.

Mert úgy vagyok én teveled, a te személyed-
 del, mintha a magam családi tűzhelyéhez
 tartozó olyan legközelebbim volnál, a ki u-
 tán a távolból egyre ohajszonom kell.

Úgy vagyok kölséxxeseddel, mint mikor va-
 lami a lapályon felvő város gőzéből, ka-
 jából, egykerekre az erdő's sziklák tetőjére
 hág s ott a terméxxet nagy csendessé-
 giben, az erős, üdítő levegő'sől, nelle csak
 úgy feszül, hogy magát szinte ifjodni érzi!

És id el, bizony én is együtt ünnepelem
az ünneplővel, bár néma és felszűnés nélkül,
akkor, midőn műved váratlan megjelenését
harsány örömmel hirdette a hírlapok. Oly di-
cső egy hadi csel volt az, hogy azzal felérős,
vagy annak tárgyánál tovább élőt, maga Mols-
ke sem bírna szemserni. Mert:

„ Gyenge virág, elhull: hiszen ah'ér Könyvem
én is,
„ Ifjú tavasz tünse, a ragyogó sz erdem,
„ Gyenge virág, mit félsz? ha a költő éneke kendül,
„ Újra virulsz s bájolsz: Toldi szerelmeké! ”

Most egyébiránt be ldt előző vallanom,
hogy a minse nyáron a Margitszigeten se-
gides láma szerencsém volt, begyemben hoz-
tam el onnan a firkot a Toldi szerelménel
teljes-töbiletés kére voltárol. Mennyire be-
gyemben tartottam, mutatja az, hogy meg-
jelenéschor magam is elámultam.

Az ég szarson meg séged nélkünt,

törvényeskedben, törhetlen lelki erővel
s "törhető" jó egérséggel, sokáig. Elvált a
hírnev dicsősége mellett, házi kis férjek
csendes boldogságát meglepődéssel.

Kedves jó feleségemnek jelenrod ki ex
alkalommal is legszívesebb tisztulással s
fogad újra is Köszönetem és igaz szeretet-
tem őszinte nyilvánítását, melylyel ma-
radok, míg élök

Miskolc, 1879. dec. 21.

tisztelettel hived

Lévay József

